

πωλῶν, τὰ ὅποια σήμερον εἶναι καὶ αὔριον δὲν εἶναι. Καὶ ἐπὶ τέλους ποῦ θὰ βροσκήσῃ αὐτὰ σήμερον, ἀφοῦ αὔριον πρόκειται νὰ τὰ φάμε. Δὲν θὰ τὰ στείλουμε βέβαια οὔτε εἰς τὸν Μαρθῶνα, οὔτε εἰς τὰς Θήβας, διὰ νὰ βροσκήσῃ. Πρὸ πενταετίας εἶχον ὀρίσει τὸν λόφον τοῦ Φιλοπάππου, διὰ τόπον βροσκῆς, ἀλλ' αὐτὸς τώρα εἶναι τοῦ κ. Κακουλίδου, καὶ δὲν ἔννοεῖ νὰ τοῦ κάμουν καταπάτησιν τὰ . . . ἀρνιά. Λοιπὸν ποῦ νὰ τὰ στείλουν; τότε νὰ τὰ κάμουν ἐναέρια; Ἡ νὰ τὰ φέρουν εἰς τὴν Πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος; Ἡ νὰ τὰ μάθουν νὰ σκαρφαλώνουν τὰς δειντροστοιχίας; Δι' ὅλα αὐτὰ λοιπὸν ὁ κ. Κοσσονάκος νὰ συστήσῃ ὀλίγην λογικὴν εἰς τὰ ὄργανά του, καὶ ἂν θέλῃ ἄς προτείνῃ τὴν αὐξήσιν τοῦ μισθοῦ τῶν, νὰ ἡσυχάσῃμαι ἀπ' αὐτοῦς. Ἡ τσέπη τῶν κρεοπωλῶν βεβαίως δὲν εἶναι ἡ ψωροκόσταινα.

Ἐν Μεσσηνίᾳ νομίζουσιν ὅτι ὅταν δὲν κακομιλοῦν περὶ τῆς εὐλογίας, ἡ τρομερὰ νόσος δὲν κάμνει κακόν. Διὰ τοῦτο ὁσάκις γίνεται λόγος περὶ αὐτῆς—καὶ γίνεται τώρα πολὺς καὶ τρανὸς καὶ ὅλην τὴν ἐπαρχίαν—ἀκούεις νὰ λένε τὰ γρηκίδια κυρίως: «Καλῶς, ν' ἄρθῃ ἡ γλυκισμένη! Ἐκ τοιούτου βέβαια ἐξευμενιστικοῦ πνεύματος θὰ ὠνομάσθῃ ἡ ἀρχαία—εὐλογία».

Εἰς δὴμόν τινα τῆς Πυλίας ἐνέσκηψεν ἡ εὐλογία καὶ κατ' ἡμερινὴν γίνεται ἀπαρίθμησις κρουσμάτων. Ἐρωτηθεὶς δὲ ἁρμοδίως ὁ δῆμαρχος περὶ τοῦ ὧς ἔγγιστα ἀριθμοῦ τῶν ἀποβιβάσαντων καὶ τῶν προσβληθέντων, ἀπήντησε . . . δῆμαρχικώτατα: Τί θέλεις νὰ μάθῃς, μεθαύριο ποῦ θὰ κάρῃ στάσι τὸ νόσημα τοὺς μετροῦμε καὶ τοὺς βρίσκουμε! Θεός!!

Εὐτυχῶς οἱ κάτοικοι τῆς ἐμπορικωτάτης πόλεως Καλαμῶν εἶναι ὅλοι σχεδὸν ἐμβολιασμένοι αὐθορμήτως πρὸ ἐτῶν, ἀλλὰ καὶ προπερὺσι πάλιν, τῆς τότε κυβερνήσεως Κουμουνδούρου ἀποστειλάσης μεγάλην ποσότητα σωληναρίων καὶ ἀκίδων γνησιωτάτης δαμαλίδος. Ὅσα δὲ κρούσματα τώρα συμβαίνουν εἶναι προελεύσεις ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, καὶ μάλιστα ἐκ τοῦ ἐγγύς δήμου Παμίσου, ἀπειλούμενου νὰ ἐξοντωθῇ ἂν μὴ σπεύσῃ ἡ κυβερνήσις νὰ προσέλθῃ γενναίᾳ ἐπίκουρος αὐτῶν δι' ἀποστολῆς ἀφθόνου δαμαλιστικῆς ὕλης.

Ἀπόψε λοιπὸν ἐν τῷ «Θεάτρῳ Ἀθηνῶν» διδασκλήσεται ὑπὸ τοῦ «Ἑθνικοῦ Συλλόγου» ὁ Κρίσπος, ὁ υἱὸς τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, ἡ συγκινητικὴ τραγωδία τοῦ κ. Ἀντωνιάδου, μετ' ἐκτάκτου ἐπιμελείας, καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ νεωτερισμοῦ ὥραιον διὰ τὰς Ἀθήνας, ἥτοι προλογίσματος περὶ θεάτρου καὶ Κρίσπου, ὑπὸ τοῦ εἰδικωτέρου περὶ τὴν κριτικὴν κ' ἐνθουσιώδους ἑραστοῦ τῆς σκηνῆς κ. Ἀριστομένους Προβελεγγίου. Προμηνύεται ὥραία φιλολογικὴ ἐσπερίς.

ΤΟ ΧΡΗΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Ἡρξισεν ὁ πόλεμος ἐναντίον τοῦ Δημάρχου. Ὅπως ἔχου-

σιν αἱ γαλαῖ τὴν ἐρωτικὴν των περιόδον, ἔχουν καὶ οἱ φιλοπόλιδες τὴν περιόδον καθ' ἣν ἐρεθίζονται τὰ φιλόδημα αἰσθηματά των . . . ὅταν πλησιάζουν ἐκλογαί. Τώρα θ' ἀκούωμεν κατ' ἡμερινῶς: τί ἐκάματε τὸ χροῖμα τοῦ δήμου, τί γίνονται τὰ ἐνατομύρια τὰ ὅποια εἰσπράττει ὁ δῆμος καὶ τὰς ἄλλας εὐμορφὰς πράγματα τὰ ὅποια θὰ μᾶς συγκινοῦν, ὅταν εἰς τὸ ἄκρον αὐτῶν θὰ ὑποφώσκῃ ἡ χεὶρ ἡ ἐπ' αὐτοῦσα ψήφους καὶ ἀμέσως θὰ καταστρέφῃ τὴν συγκίνησιν.

Ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐναρξιν τῆς περιόδου ἔδωκεν ἡ μείωσις τοῦ μισθώματος τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν ποτιστικῶν ὑδάτων τεσσάρων χιλιάδων δραχμῶν, καὶ ἡ κατὰ 250 δρ. μείωσις τοῦ ἐνοικίου ἐνὸς μαγαζείου ἐν τῇ κεντρικῇ ἀγορᾷ.

Ἡ μείωσις αὕτη δὲν εἶναι παρανομία· διότι ἡ περίπτωση τῆς μειώσεως τοῦ μισθώματος ἀναγράφεται ἐν τῷ νόμῳ, ὅστις ἠθέλησε νὰ προστατεύσῃ τοὺς δημότας ἀπὸ πάσης τυχόν ἐμφανισθησομένης καταστροφῆς. Ὅταν φέτος αἱ βροχαὶ κατέκλυσαν τὰ κτήματα τὰ ὅποια ὄχι ποτίσματος δὲν εἶχαν ἀνάγκην, ἀλλὰ εἰ δυνατόν νὰ χύσουν καὶ τὸ νερὸ ποῦ τοὺς ἔστειλε ὁ οὐρανός, τί ἔπρεπε νὰ γίνῃ; Δὲν ἦτο περίπτωση ἐφαρμογῆς τοῦ προστατευτικοῦ πνεύματος τοῦ νόμου; Ἀλλὰ διατί ἐφήρμοσαν τὸ πνεῦμα τοῦτο τώρα οἱ δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ δὲν τὸ ἐφήρμοσαν πρὸ πολλοῦ; Ἀπλούστατον, διότι πλησιάζουσιν αἱ ἐκλογαί, καὶ διότι ὁ Ρωμῆος δὲν κάμνει χάριν ἄνευ ἀντιχάριτος καὶ ἔδωκε τὴν χάριν τὴν ἐννοοῦμεν ὑπὸ τὴν ἐποψὶν τοῦ πνεύματος τῆς ἐπιεικειᾶς ὑφ' οὗ ὁ νόμος ὠδηγήθη ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ἀλλὰ διότι τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐφάνη ἐμπνεόμενον ὑπὸ πνεύματος φιρολογικοῦ—καὶ τί ψῆροι! πενήντα αἱ ὅποια θὰ μοιρασθῶν εἰς δέκα συμβούλους—δὲν ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι ἡ πράξις δὲν ἦτο δικαία καὶ ὅτι τὸ δίκαιον δὲν ἀπήτει νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ ἐπιείκεια τοῦ νόμου.

Ἡ αὕτη δικαιοσύνη ἐφηρμόσθη καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ μαγαζείου τῆς κεντρικῆς ἀγορᾶς, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον καὶ τώρα ὁ δῆμος ὠφελεῖται περισσότερο ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα καὶ ἔπρεπε νὰ μετριασθῇ τὸ ἀρχικὸν ἐνοίκιον τὸ προκληθὲν ὑπὸ συναγωνισμοῦ, τὸ ὁποῖον κατὰ μέγα μέρος προσκάλεσαν οἱ πρὸς οὗς ἐγένετο ἡ μείωσις, συναγωνισμὸς, ἐξ οὗ ὁ δῆμος ὠφελήθη ὅσον ἡδύνατο.

ΚΛΟΠΗ ΑΔΑΜΑΝΤΩΝ

ΕΙΚΟΣΙ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΛΙΡΩΝ

Τὸ ἀναγραφὲν σήμερον ἐν τινὶ συναδέλφῳ ὅτι ὁ κ. Χαδζήϊωάννου παρέδωκεν ἕνα κλέπτην ληστεύσαντα 36 λίρας ἀπὸ μίαν οἰκογένειαν κατοικοῦσαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Ἐλλάδος φαίνεται ὅτι δὲν εἶνε τόσο ἀπλοῦν ὅσον ἐγγράφη.

Αἱ λίραι πρῶτον κινδυνεύουσιν νὰ γίνουν ἀδάμαντες, καὶ δὲν εἶνε μικρὰ μεταμόρφωσις αὕτη, ἀφοῦ πρόκειται περὶ ἀδαμάντων **20,000 λιρῶν**.

Ὁ Λαζαρίδης, ὁ παραδοθεὶς ὡς κλέπτης 36 λιρῶν, ἀρχαῖος τελωνοφύλαξ Κωνσταντινουπόλεως κατήγγειλε τὸν παρ' οὗ ἔλαβε τὰς 36 λίρας, κάποιον Χαδζάκη, ἐπίσης ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὡς μέλος ἐταιρείας, ἥτις συγκροτούμενη ἐξ αὐτοῦ, τοῦ Λαζαρίδου δηλ., ἐνὸς Γεωργιάδου, τοῦ Χαδζάκη, ὅλων αὐτῶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐνὸς Χαραλάμπους ξενοδόχου ἐξ Ἀλεξανδρείας, ὅστις ἔκλεψε τοὺς ἐν

λόγω ἀδάμαντας εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν σφαγῶν καὶ τῶν κλοπῶν μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ διὰ τοῦ Λαζαρίδου συνεστήθη εἰς τὸν Χαδζάκη καὶ τὸν Γεωργιάδην ὡς ἱκανοὺς νὰ ἐκποιήσουν τοὺς ἀδάμαντας ἀκινδύνως, ἔπειτα δὲ ὅλοι αὐτοὶ μαζὺ ἦλθαν ἐδῶ καὶ ἐπίασαν ἕνα μαγαζάκι ὀπισθεν τῆς Ἀκροπόλεως, ἔπειτα δὲ δωμάτια ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ τῆς Ἑλλάδος. Οἱ δύο σύντροφοι ἐν Πειραιεὶ, οἱ ἄλλοι ἐν Ἀθήναις. Ἐγένοντο καὶ ταξείδια εἰς Σύρον, καὶ ταξίδια εἰς Τήνον, ὅπου τοὺς εἶχε θαμμένους τοὺς ἀδάμαντας ἐντὸς λάκκου ὁ Χαράλαμπος, ὁ πρῶτος αὐτῶν κλέπτης, καὶ πῆγε καὶ τοὺς πῆρε καὶ τοὺς ἔδωκεν εἰς τὸν Λαζαρίδην καὶ ὁ Λαζαρίδης εἰς τὸν Χαδζάκην, ὑπάλληλον ἐπὶ τῶν ἐμμέσων φόρων τῆς Τουρκίας, ἔφορον τῶν καπνῶν κλπ. ἀπὸ τὸν ὅποιον πῆρεν ὡς προκαταβολὴν ὁ Λαζαρίδης 36 λίρας, καθὼς τοῦ ἐδανείζετο καὶ ὑποκάμισα τῆς κόλλας καὶ νυκτικά· ἔπειτα δὲ ἐμάλωσαν καὶ ἔγινεν ἡ παράδοσις τοῦ Λαζαρίδου εἰς τὴν Μοιραρχίαν.

Τὸ μεσονύκτιον χθὲς συνελήφθησαν καὶ ὁ Χαδζάκης, ὅστις ἔχει καὶ τὴν οἰκογενεὴν αὐτοῦ ἐδῶ, ἀρνούμενος ὅλα ὅσα κατατίθησιν ὁ Λαζαρίδης, καὶ ὁ Γεωργιάδης ὅστις καὶ αὐτὸς ἐναντίον τοῦ Χαδζάκη καταθέτει.

Ἐπὶ τῆς περιπλοκῆς, εὐρισκομένη εὐτυχῶς εἰς καλὰς χεῖρας, τοῦ κ. Μοιράρχου ἐννοοῦντος νὰ στεφανώσῃ τὸν Μάϊον του καὶ νὰ τὸν κάμῃ μῆνα τῶν ἀνακαλύψεων.

Μόνος ὁ Χαράλαμπος, ὁ κλέψας τοὺς ἀδάμαντας, ἔγινεν ἄφαντος.

ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ

I

“Οπου τελευτᾷ ἡ περιοχὴ τοῦ ἀνακτορικοῦ κήπου καὶ ἡ τῆς Ζαπείου ἐκθέσεως, ἐκεῖ παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ἰλισσοῦ,

ἄνωθεν τοῦ ὁποίου ὑψοῦται ὡς ὡν προσινοβαμμένος λόφος, καὶ παρ’ αὐτὸν αἱ δύο πτέρυγες τοῦ Σταδίου εἰς ἱκανὸν ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ἐξικινῶνται ὕψος, γέφυρα δὲ κομψὴ ἧς αἱ μαρμαρίναι παρειαὶ ἐνοῦσι τὰ δύο σημεῖα τοῦ ποταμοῦ, ἐνῶ οἱ παρ’ αὐτὸν κήποι παρακολουθοῦσι τοὺς ἀτάκτους καὶ ὀρειοειδεῖς αὐτοῦ ἐλιγμούς, ἀνώμαλα δὲ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἀνορθοῦνται δένδρα ἀλλοῖα τὸ γένος καὶ τὸ φύλλωμα, καὶ πλεῖστα παραπήγματα καθὲν τῶν ὁποίων ἵσταται ὡς μικρὸν ὀχύρωμα ἐπὶ τῶν πολλῶν γραφικῶν ὑψωμάτων, ἐκεῖ ἐν τῷ μέσῳ ὅλης αὐτῆς τῆς ποιήσεως κεῖται τὸ γυμναστήριον τῶν Ἀθηνῶν, εἰς ὃ πρὸ τῆς ἑκτῆς ὥρας χθὲς συνέρρευσαν αἱ Ἀθηναῖες, ὅπως παραστῶσιν θεαταὶ νέου ὅλου καὶ ἀσυνήθους διὰ τοὺς καχεκτικούς· ἡμῶν χρόνους θεάματος.

II

Ἡ νεολαία χθὲς τῶν Ἑλληνικῶν Ἰαγυμμάτων καὶ τῶν Ἑλληνικῶν παραδόσεων ἐδίδοι τὰς σωματικαὶ αὐτῆς ἐξετάσεις, κατ’ ἀντίθεσιν, ἢ κυριώτερον εἰπεῖν, κατ’ ἀδελφότητα τῶν πνευματικῶν, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ χωρισθοῦν ἀπ’ ἀλλήλων, ὡς δὲν δύναται νὰ χωρισθῇ τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ πνεύματος. Ἐν ὅσῳ δὲν νοήσωμεν τοῦτο καλῶς, ἡ Μεγαλειότης δύναται νὰ ὑφίσταται πάντοτε ἐν ὅλῃ αὐτῇ, τῇ μεγαλειότητι, ἀλλ’ ὅταν παραστῇ χρεῖα σωμάτων ὅπως προβῶμεν εἰς τὴν πραγματώσιν αὐτῆς, τότε θὰ κατανοήσωμεν πόσον μικρὰν ἰδέαν εἴχομεν περὶ τῆς Μεγάλῃς ἡμῶν ιδέας.

Ἡ τελετὴ χθὲς ἐγένετο ἐν πάσῃ αὐτῇ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ ἐπισβολῇ, παρόντων τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ σὺν τῷ κ. Λομβάρδῳ τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, πολλῶν ἄλλων ἐν τέλει, καὶ πλήθους ἀπείρου ἀμφοτέρων τῶν φύλων. — Οἱ νεκροὶ ἀγωνισταὶ ὅλων τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκπαιδευτηρίων ἦσαν παρατεταγμένοι εἰς διπλοῦς στίχους καὶ εἰς τετραγώνων ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν γυμναστηρίων. Ἐχουν ἐν γένει στρατιωτικὸν

57 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

57

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 479)

— Γνωρίζω τῶνόντι, κύριε, ἀπῆντησεν ἡ βαρόνη ἐνδρακρὺς, ὅτι ἡ διαγωγὴ τοῦ Ραοῦλ κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους χρόνους δὲν ὑπῆρξεν ἀμεμπτος. Ἀναμφιβόλως γνωρίζουσα, ὅτι περιεστοιχίζετο ἀπὸ φαύλους, ὅτι κακὰς ἐλάμβανε συμβουλὰς, ἡμῃν λίαν ἀνήσυχος καὶ ὑπέφερον ἕνεκα τούτου· ἀλλὰ καθὼς προείπετε, κύριε, μήτηρ τις εἶνε ἐπιεικής, δὲν ἀπελπίζεται. Τοιοῦτοτρόπως δὲν εἶχα πάντοτε τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ Ραοῦλ θὰ μετεβάλλετο, θὰ ἀνῆρχετο εἰς εὐθυτέραν ὁδόν. Ἀδελφόν, κύριε, δὲν ἠπατήθην, εἶχον δίκαιον ἐλπίζουσα· σήμερον ὁ Ραοῦλ δὲν εἶνε πλέον ὅ,τι ἦτο πρὶν ἐτούς, ριζικὴ τις μεταβολὴ ἐπετελέσθη ἐν αὐτῷ.

— Ἀ!

— Ἀπὸ τεσσάρων ἡμερῶν ὑρίσκεται ἐδῶ καὶ μετ’ εὐ-

χαριστήσεως παρετήρησα ὅτι δὲν εἶνε πλέον ὁ αὐτός. Μία μήτηρ δὲν ἀπατάται, δὲν δύναται ν’ ἀπατηθῇ, κύριε, ὅταν ἡ καρδίᾳ τῆς ἐπιβεβαιώσῃ τὴν ἀκρίβειαν τῆς σκέψεώς της Ἀ! Ἐὰν ὁ υἱός μου δὲν ὑπῆρξε πάντοτε τόσο σεβαστός καὶ ἀγαπητός, ὅσον ἤθελεν, ἡ ζωὴν τρυφερότης τὴν ὁποίαν μοῦ δεικνύει τώρα, ἔρριψεν εἰς λήθην τὰς ἀνησυχίας ἃς μοῦ προσέεινε, τὰ δάκρυα τὰ ὁποῖα ἔχουσα δι’ αὐτόν.

Ὁ παρελθὼν βίος τοῦ τῷ προξενεῖ φρίκην, αἰσχύνηται διὰ τὴν ἀργίαν του, θέλει νὰ ἐργασθῇ, νὰ καταστῇ ὠφέλιμος, νὰ γίνῃ τέλος ἄνθρωπος. Ἰδοὺ, τὴν στιγμὴν ταύτην εἶνε εἰς Ἀρεβίλην, παρὰ τινι τῶν ἀρχαίων φίλων ἡμῶν, τῷ κ. Βιολαίν. Τῷ γνωστοποιεῖ τὰ σγέδιά του καὶ ἐπειδὴ ὁ κ. Βιολαίν ἔχει πολλοὺς φίλους, πολυαριθμούς σχέσεις, τὸν παρακαλεῖ νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ εὕρῃ κατάλληλόν τινα θέσιν, δίδως διὰ τὸ μέλλον.

— Μετ’ εὐχαριστήσεως πληροφοροῦμαι τοῦτο, κυρία, καὶ θεωρῶ ἑμαυτὸν εὐτυχῇ διὰ σὰς καὶ τὸν υἱόν σας.

— Μάλιστα, εἶμαι εὐχαριστημένη τώρα ἀπὸ τὸν Ραοῦλ· ἀλλ’ οἱμοί! ἡ εὐτυχία εἶνε δι’ ἐμὲ ὁ ἀπηγορευμένος καρπός· πρέπει κατ’ ἀνάγκην νὰ ὑποστῶ τὰς σκληροτέρας δοκιμασίας· νὰ ὁδύνη μοὶ ἐπιφυλάσσεται!

— Τί θέλετε νὰ εἴπητε;

— Ὅτε εἰσῆλθετε ἐνταῦθα, ὥσως παρετήρησατε τὴν ταραχὴν μου καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου μου ἔχνη τῶν δακρύων. Ἐσχον μετὰ τῆς θυγατρὸς μου συνδιάλεξιν δυσάρεστον καὶ